یادداشت

نهادینه‌سازی تفکر رشد در بحران

تجربه‌های مخرب و استرس‌زا اغلب موقعیت رشد فراهم می‌کنند. تحقیقات نشان می‌دهند که بحران‌ها مانعی را که در بسیاری از سازمان‌ها وجود دارد برطرف می‌کنند. این مانع همان مثال معروفی است که می‌گوید «اگر نشکسته، درستش نکن.» بنابراین بحران‌ها فرصت‌های جدیدی برای افراد ایجاد می‌کنند که ایده‌های خود را در مورد انجام کار بهتر بیان کنند. به‌عنوان مثال، وقتی همه‌گیری برای یک شرکت بیمه اتفاق می‌افتد توصیه می‌کنیم همه دورکاری کنند، چالش دورکاری باعث شد بسیاری از تیم‌ها روش‌های بهتری در ایجاد پیشرفت را کشف کنند. کارمندان میانی معیارهای جدیدی را برای پیگیری تماس با مشتریان در واحد فروش و همچنین روش‌های جدیدی برای ادغام این معیارها یا شاخص‌های اصلی عملکرد در قالب نیروی فروش پیشنهاد کردند. مدیریت سازمان آن‌قدر از سیستم جدید خوشش آمد که اکنون این سیستم در سطح ملی اجرایی شده است.

در مثالی مشابه، تیم‌های بسکتبال و هاکی اغلب بعد از آنکه هم‌تیمی‌های خود را بر اثر جراحت از دست می‌دهند، عملکرد بهتری از خود نشان می‌دهند، چرا که هم‌تیمی‌های باقی‌مانده قادر خواهند بود روش‌های جدیدی در همکاری با یکدیگر پیدا کنند. وقتی تیم‌ها مجبور می‌شوند با چالش‌های جدید و شرایط بی‌ثباتی روبه‌رو شوند و زمانی که از اشتباهات دوران کووید-۱۹ رهایی می‌یابند، شروع به درونی‌سازی این مساله می‌کنند که توانایی‌های خودشان و همتایانشان ثابت نیست و می‌توان آنها را توسعه داد.

این طرز فکر رشد می‌تواند به ما و تیم‌های ما طی دوره این بحران کمک کند. در اینجا به ذکر پنج پیشنهاد برای مدیران می‌پردازیم که قصد دارند از دورکاری برای پرورش طرز فکر رشد در خودشان و دیگر اعضای تیم بهره ببرند.

صبور باشید. هر چند ممکن است به نظر برسد که زمانی طولانی گذشته است، اما در حقیقت فقط چند ماه از تغییر گسترده کار به دورکاری سپری شده است و ما هنوز در حال یادگیری هستیم. درحال‌حاضر تقریبا همه می‌دانند چگونه صفحه نمایش را به اشتراک بگذارند یا یک جلسه اجرایی را در □□□□ برگزار کنند، اما تغییر شکل روش‌های کاری کاملا ریشه‌ای برای محیط دورکاری ممکن است بیشتر طول بکشد. یا خودتان و دیگران صبور باشید. یادتان باشد که سعی و تلاش را ارج نهید حتی اگر هنوز با انتظارات شما مطابق نیست.

هر چند صحبت درباره مزایای طرز فکر رشد دلپذیر است، اما یادگیری روش‌های جدید چالش‌انگیز بوده و فقدان پیشرفت سریع و قابل اندازه‌گیری می‌تواند ناامیدکننده باشد. خودتان را ببخشید و نسبت به دیگران بخشنده باشید. به جای آنکه نگران فقدان نتایج فوری باشید، سعی کنید روی تلاش‌هایی که در این مساله شده و یافته‌های ارزشمندی که از این تلاش حاصل کرده‌اید تمرکز کنید.

طرز فکر رشد را به دیگران یاد بدهید و آن را در خودتان تقویت کنید. مدیرعامل مایکروسافت، ساتیا نادلا ماه‌های اول خود را صرف این کار کرد که به افراد ارزش «همه چیز را یاد بگیر» را به جای «همه چیز را بدان» آموزش بدهد. او این کار را به‌عنوان مثال یا به اشتراک‌گذاری ماهانه ویدئوهایی انجام داد که در آن بهترین یادگیری‌های خود را مرور می‌کند و گروه‌های مختلف شرکت را به بحث در مورد آنها دعوت می‌کند. سعی کنید همین کار را در تیم خود انجام دهید. هر چند در مقیاس کوچک‌تر باشد. به‌عنوان مثال، می‌توانید بخشی از جلسه هفتگی یا ماهانه تیم خود را به بحث درباره آنچه اعضای تیم طی زمان بحران آموخته‌اند اختصاص دهید. سیگنال‌های درست ارسال کنید. هم آنچه می‌گویید و هم نحوه برخورد شما پیام‌های مهمی را به دیگران می‌فرستد. به‌عنوان مثال، در تحقیقات اخیر، مدیران ارشد هر دو هفته یک‌بار از مدیران اجرایی که تازه ارتقا یافته بودند سوال می‌کردند، از آخرین باری که با هم صحبت کردیم چه کارهایی انجام داده‌اید و آیا چیزی هست که از آن یادگرفته باشید؟ خیلی سریع از آنجا که مدیران اجرایی می‌دانستند از آنها سوال خواهد شد، توجه بیشتری به رشد خودشان نشان دادند و از میزان یادگیری خودشان متعجب شدند.

شما هم می‌توانید به تیم خود سیگنال ارسال کنید. می‌توانید درباره آنچه افراد تیم یاد گرفته‌اند، یا پیشرفت غیرمستقیمی که حاصل شده، درس‌هایی که آموخته شده و رهایی از اشتباهات جویا شوید. برای مدل‌سازی اینکه طرز فکر رشد در عمل چگونه به نظر می‌رسد، نه تنها برنامه موفقیت‌ها و پیروزی آینده خود، بلکه شکست‌ها و چاله‌های موجود در مسیر را نیز به اشتراک بگذارید.

انتظارات را بازتعریف کنید و روش‌های ایجاد شده را مجددا مرور کنید. حرکت به سوی دورکاری بهانه خوبی برای بازتعریف انتظارات تیم شما در مورد دادن و گرفتن فیدبک سازنده است. اگر رهبر تیم هستید بپرسید «اگر جای من بودی، سه چیزی که تغییر می‌دادی چه بودند؟» پذیرنده بودن مدل‌سازی فیدبک از طرف شما به عنوان رهبر تیم باعث می‌شود همکارانتان نیز راحت‌تر فیدبک در مورد خودشان را بپذیرند.

این بحران فرصت خوبی برای تشویق تیم‌تان جهت ارزیابی و ارتقای روش‌های موجود است. کار آنلاین فرصت مشارکت افراد برای ایجاد اصلاحات را فراهم می‌کند. این اصلاحات می‌توانند شامل شروع جلسات یا در میان گذاشتن دانسته‌ها، نشان دادن آنچه هنوز ناشناخته است، و دعوت از اعضای تیم برای آنکه نه تنها دانش خود را به اشتراک بگذارند، بلکه نگرانی‌ها و سوالات خود را نیز مطرح کنند باشد. وقتی همه چیز روی میز قرار می‌گیرد، مسائل بیشتری می‌توانند حل‌وفصل شوند.

هم‌تیمی‌های خود را بهتر بشناسید. با رواج دورکاری، شناخت هم‌تیمی‌هایمان به شکل متفاوتی رقم خواهد خورد. ما محیط کاری آنها، فرزندانشان و حیوانات خانگی آنها را می‌بینیم، یکی از مدیران اجرایی به شوخی می‌گفت قبل از کووید، اگر در یکی از جلسات مجازی که ندرتا برگزار می‌شد، ناگهان یک گربه روی لپ‌تاپ یک هم‌تیمی می‌پرید، این اتفاق باعث خجالت و شرمساری بود و بعد طرف مقابل یا عذرخواهی ویدئو را قطع می‌کرد. اکنون افراد در مواجهه با این اتفاق فقط می‌خندند. تحقیقات نشان می‌دهند که نگرانی کمتر در مورد ارزیابی اجتماعی و خجالت‌زدگی باعث تحریک آزمایش و خلاقیت می‌شود که هر دو کلید رشد هستند. به علاوه، تحقیقات دیگر نشان می‌دهند که بیان هویت شخصی در محل کار نیز می‌تواند خلاقیت کارکنان را افزایش دهد.

در حالی که بحران کووید-۱۹ چالش‌های جدیدی را پیش روی ما قرار می‌دهد، فرصت‌های جدیدی نیز برای مدیران فراهم می‌آورد تا طرز فکر رشد گسترده‌تری را در خود و تیمشان پرورش دهند. هرچند این کار آسان نیست، اما طرز فکر درست می‌تواند به تیم‌ها کمک کند تا همکاری و نوآوری بهتری داشته باشند و آینده‌شان را از آن خود کنند و سرنوشت خود را طوری رقم بزنند که نه تنها بحران را پشت سر بگذارند، بلکه قوی‌تر از گذشته از آن بیرون بیایند.

مترجم: رویا مرسلی

همتی تاکید کرد؛

کاهش هزینه‌های مدیریت پسماند با تحویل به موقع زباله

معاون خدمات شهری شهرداری کرج کاهش حجم تولید زباله و شیرابه، تفکیک از مبدا و تحویل به موقع زباله را از جمله اهداف مجموعه مدیریت شهری خواند که در صورت تحقق هزینه های مدیریت پسماند را کاهش می دهد.

به گزارش پیام آشنا، علی اصغر همتی مدیریت امور منزل را بیشتر منتسب به بانوان دانست و افزود: بانوان هستند که می توانند با آموزش گرفتن صحیح و دریافت آگاهی نسبت به اهمیت تفکیک زباله از مبداء و کاهش پسماندهای تولیدی، ضمن رعایت این اصول، نقش بسزایی در آموزش تمامی اعضای خانواده ایفا کنند.

همتی، دومین قشری که تاثیر بسیاری در محیط خانواده دارند را کودکان و نوجوانان ذکر کرد و گفت: این افراد می توانند علاوه بر مجاب کردن اعضای خانواده، نسل های آینده جامعه را نسبت به موضوع آگاه کنند که این امر از اهداف و برنامه های جدی ما در حوزه مدیریت پسماند است.

معاون خدمات شهری شهرداری کرج گفت: از این رو ضروری است در خصوص آموزش بانوان، کودکان و نوجوانان سرمایه گذاری جدی صورت گیرد.

همتی برنامه ریزی و ارائه این آموزش ها را جزو وظایف دو سازمان مدیریت پسماند و فرهنگی دانست و گفت: ضروری است با صرف اعتبارات آموزش شهروندی، مشارکت هدفمند شهروندان را به همراه داشته باشیم.

وی با اذعان بر اینکه از زباله های تر مقدار زیادی شیرابه تولید می شود، گفت: تولید و روان شدن این شیرابه ها به آلودگی بسیار زیاد شهر، ایجاد بوی نامطبوع و هجوم حشرات و حیوانات موذی منجر می شود.

معاون خدمات شهری شهرداری کرج ارائه آموزش های موثر در قالب تولید پیام های محتوایی و رسانه ای را مهم خواند و افزود: کاهش حجم تولید زباله و شیرابه، تفکیک از مبدا و تحویل به موقع زباله از اهداف مجموعه مدیریت شهری در پی ارائه آموزش های مرتبط است.

رویای تاریک کودکان زاغه‌نشین؛

در آینده می‌خواهم موادفروش شوم!

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، درست وقتی که مسافران برای گذراندن یک آخر هفته عالی در شهرهای ساحلی، از سمت اتوبان کرج – تهران وارد جاده چالوس می‌شوند، از کنار محله «خط چهار حصار» عبور می‌کنند. درست در کنار یکی از پرترددترین و زیباترین مسیرهای کشور و به فاصله تنها چند دقیقه از منطقه مرفه نشین عظیمیه کرج، محله‌ای وجود دارد که فقر و محرومیت از در و دیوارش می‌بارد. خیابان‌های کثیف و نامنظم، کوچه‌های باریک و بن‌بست، خانه‌های کوچک و درهم تنیده و تعدادی بی‌خانمان که در خرابه‌های محله چادر زده‌اند و روی کارتن‌خالی می‌خوابند. اینجا منطقه چهار حصار در کرج است.

برای تهیه گزارش وارد محدوده حصار شدیم. ابتدا در منطقه همه‌چیز عادی بود و زندگی مردم به صورت معمول جریان داشت اما هرچه این مسیر شیب‌دار را بالاتر می‌رفتیم، اوضاع فرق می‌کرد. کوچه‌ها باریک‌تر می‌شد و خانه‌ها کوچک‌تر. یکی درمیان خانه و خرابه است. تقریبا تمام کوچه‌های خط چهار حصار به خرابه منتهی می‌شود. جایی که شب‌ها محل تجمع کارتن‌خوابان و بی‌خانمان‌های کرج است. اکثر معتادان و کارتن‌خوابانی که روزها در سطح شهر می‌بینید، شب را اینجا سپری می‌کنند. بعضی‌ها که اوضاع بهتری دارند، چادر می‌زنند اما برخی به یک تکه کارتن بسنده می‌کنند. خرابه‌های خط چهار ناله فقر دارند.

فروش مواد مخدر: بلای جان جوانان خط چهار

برای پرس و جوی بیشتر، سراغ ساکنین خط چهار رفتیم. یکی از بانوان محله می‌گوید: ما از شهر خمین به دنبال کار به اینجا آمدیم. همسرم در نانوایی کار می‌کند و درآمدمان اجازه نمی‌دهد جای دیگری خانه اجاره کنیم. اینجا بدترین محله کرج است و ما از ناچاری اینجا گیر کرده‌ایم. شهر خودمان که بودیم، کار نبود اما حداقل جایی زندگی می‌کردیم که آرامش و خیال راحت داشتیم. شوهرم روزی هشتاد هزارتومان حقوق می‌گیرد. دو فرزند هم داریم که هزینه‌هایشان زیاد است. تازه هزینه خورد و خوراک هم هست. اینجا ماهانه ۱۰۰ هزارتومان اجاره می‌دهیم که همان هم برایمان سنگین است. چندبار جای دیگر دنبال خانه گشتیم اما همه پول پیش می‌خواهند که ما نداریم.

دلش از وضعیت فعلی‌شان گرفته بود و با بغض سنگینی در گلو از آینده نامعلوم پسرش اظهار نگرانی می‌کرد: اگر اینجا بمانیم بچه‌هایمان هم مثل خود ما بدبخت می‌شوند. پسرم ۱۰ ساله‌است و محیط اینجا روی او اثر می‌گذارد. چندوقت پیش به من می‌گفت «مامان غصه نخور، بزرگ‌تر که بشوم مثل پدر علیرضا شیشه و هروئین می‌فروشم و پولدار می‌شوم!». به خدا من شب‌ها را از نگرانی آینده پسرم بیدارم و گریه می‌کنم. وقتی همسایه ما علنی مواد می‌فروشد و دزدی می‌کند، وقتی در مدرسه بچه‌ها به او می‌گویند اگر مواد بفروشی پول‌دار می‌شوی، چه آینده‌ای خواهد داشت؟

وقتی ضعف فرهنگی و اجتماعی بیداد می‌کند

زنان محله تا می‌بینند که برای گزارش آمده‌ایم به این خیال که ما ناجی آن‌ها خواهیم بود و ممکن است به وسیله ما از این وضع رهایی یابند، دور ما جمع می‌شوند و گلایه‌هایشان را می‌شمارند. یکی می‌گفت: اینجا همه همدیگر را می‌شناسند. ما می‌دانیم چه کسی دزد است، چه کسی مواد فروشی می‌کند و چه کسی واقعا از سر نداری و ناچاری اینجا مانده. ماجرا آنقدر عادی شده که ترسی از گفتن اینکه دزد هستند ندارند. مواد فروشی هم علنی است و در روز روشن توی کوچه و خیابان تریاک و شیشه و حشیش دست جوان مردم می‌دهند. دیگری می‌گوید: موادفروش‌های اینجا ثروتمند هستند و خانه‌هایی که اینجا دارند فقط برای کار است وگرنه خودشان در محله‌های خوب کرج زندگی می‌کنند. اینجا پاتوق مشتری‌هایشان است. خودشان ماشین‌های مدل بالا دارند اما اینجا که می‌آیند با موتور می‌چرخند. سن و سالی هم ندارند و اغلب بین ۱۸ تا ۳۰ ساله هستند

خانم جوانی از وضعیت فرهنگی و اجتماعی منطقه می‌نالد و می‌گوید: هوا که تاریک می‌شود، خیابان‌ها و کوچه‌های خط چهار در اختیار اراذل و اوباش است. کسی هم اگر اعتراض کند، سروکارش با قمه و چاقو است. به راحتی خیابان را می‌بندند و باج می‌گیرند. همین چندوقت پیش موتور برادرم را از او گرفتند که دو ماه بعد با خواهش و التماس پس گرفتیم. هیچ‌کدام از خانم‌ها بعد از تاریکی بیرون نمی‌آیند چون می‌ترسند. شاید فکر کنید اغراق می‌کنم اما دقیقا همین‌طور است. اینجا جزوی از کرج است اما همه چیز فرق می‌کند. انگار فراموش کرده‌اند اینجا هم جزوی از شهر است.

خرابه‌های خط چهار حصار: حاشیه امن مواد فروشان و کارتن‌خواب‌ها

یکی از اهالی محله می‌گوید: چهار سال پیش نیروی انتظامی در طی چند عملیات، تعداد زیادی از اماکن فروش مواد مخدر را تخریب کرد. همین خرابه‌هایی که در کوچه‌ها می‌بینید، نتیجه همان عملیات‌هاست. چند وقتی اوضاع خوب بود اما بعد از گذشت مدت کوتاهی دوباره همان آش و همان کاسه! بعضی‌ها روی همان خرابه‌ها خانه ساخته‌اند و مواد فروشی می‌کنند. مشهور هم هستند و از هرکسی بپرسید می‌دانند که فلانی کجاست و چه نوع موادی می‌فروشد. برای خودشان قوانینی دارند و هرکسی حق ندارد هرچیزی بفروشد.

وی ادامه می‌دهد: بعضی‌هایشان معتاد هستند و برای تهیه هزینه‌ها مواد فروشی می‌کنند اما افرادی هم هستند که سازماندهی شده و با برنامه کار می‌کنند. تعدادی توجه دارند و در این چندسال اخیر حسابی مال و اموال جمع کرده‌اند. شیک می‌گردند و تیپ‌های آنچنانی می‌زنند اما کارشان بدبخت کردن جوان‌های نادان و خام است.

اعتیاد زمینه‌ساز فساد در این منطقه است

بعضی‌ها از حرف زدن با ما امتناع می‌کردند. انگار که از سایه مواد فروشان و اراذل هم بترسند. می‌گفتند دنبال دردسر نیستیم و کاری به کسی نداریم اما بعضی‌ها سعی می‌کردند ما را با تمام ابعاد محله آشنا کنند. یکی از کاسبان محله می‌گوید: خانه‌های کوچکی که اینجا می‌بینید متعلق به خانواده‌هایی است که در فقر مطلق زندگی می‌کنند. چطور می‌شود یک خانواده چهارنفره در خانه‌ای بیست متری زندگی کنند و بنیان و حرمت‌های خانواده حفظ شود؟ بعضی‌ها واقعا به خاطر فقر به این شرایط تن داده‌اند اما در بعضی موارد، دلیل اصلی فقط مواد مخدر است. چندوقت پیش چند خانمی که به مواد مخدر اعتیاد داشتند یکی از همین خانه‌های بیست متری را اجاره کرده بودند. خانه‌ای که تبدیل به محل فساد شده بود و رفت و آمدهای غیرمعمول در آن صورت می‌گرفت. این‌گونه اتفاقات برای جوانان سالم اینجا هم خطر گیر افتادن در منجلاب اعتیاد را به وجود می‌آورد.

او همچنین جرم و جنایت را ناشی از اعتیاد شدید می‌داند و ادامه می‌دهد: کسی که به مواد مخدر اعتیاد دارد برای تهیه مواد دست به هرکاری می‌زند ولو عمل خلاف قانون و غیرانسانی. فرد معتاد ناچار است که مواد به بدنش برساند و وقتی بیکار و بی‌خانمان است، برای تهیه هزینه‌ها به سمت روش‌های غیرمعمول می‌رود. اگر در این محله یا هرجای دیگر دزدی، جیب‌بری یا خفت گیری اتفاق می‌افتد، همه به خاطر اعتیاد و تهیه مواد است.

این کاسب ۳۳ ساله با افتخار اعلام می‌کند، ۹ سال است که زندگی پاکی دارد و مواد مخدر را ترک کرده است، او می‌گوید: من هم به اشتباه وارد این ماجراها شدم و از سر خامی و نادانی دوره جوانی، پنج سال گرفتار اعتیاد به حشیش بودم. دوستانی که آن دوره داشتم، همگی مواد مخدر مصرف می‌کردند و من را اغفال کردند. خانواده‌ام وقتی متوجه اعتیاد من شدند، ابتدا تلاش کردند که ترکم دهند اما وقتی دیدند چاره‌ساز نیست، رهایم کردند. مدتی پیش دوستانم می‌ماند و چندماه دوره‌گرد بودم. خودم از وضع زندگی خودم خسته شدم و با توکل به خدا توانستم به زندگی برگردم. همیشه دعا می کنم ای کاش جوانان اینجا به خاطر موقعیت محل زندگی‌شان دچار این اشتباه نشوند.

خرابه‌های خط چهار؛ محل اسکان مجانی برای معتادان بیشترین چیزی که در این محله جلب توجه می‌کند، تعداد زیاد خرابه‌ها است. خرابه‌هایی که اگرچه شکل و قیافه یک خانه را ندارند، اما تبدیل به محل زندگی برخی شده‌اند. هنوز آثار یک خانه در بعضی از خرابه‌ها مانده. دیوارهایی که نریخته‌اند و اتاق‌هایی که نصفه و نیمه مانده‌اند. تعدادی کمد و تشک در یکی از خرابه‌ها دیدیم و برای پرس‌وجو با رهگذران حرف زدیم.

آقای قنبری می‌گوید: این خرابه‌ها پناهگاه شب معتادان است. روزها دنبال جمع کردن ضایعات و خرید مواد می‌روند و شب را به اینجا می‌آیند. چون اینجا کسی کاری به کارشان ندارد و از چشم ماموران انتظامی هم دور هستند. بعضی از این خرابه‌ها تبدیل خانه شده. وسیله گذاشته‌اند و زندگی می‌کنند اما بیشترشان فقط شب‌ها را اینجا می‌مانند.

آقای قنبری درباره حضور کارتن‌خوابان در این منطقه و تاثیری که روی زندگی مردم می‌گذارند می‌گوید: اینطور نیست همه بی‌خانمان‌های اینجا دزد و بزه‌کار باشند. بیشتر آن‌ها کاری با کسی ندارند اما به هرحال حضور آن‌ها اینجا را ناامن می‌کند. خصوصا برای بچه‌ها و خانم‌ها.

روایت یک ماجرای غم‌انگیز

در حین تهیه گزارش و بازدید از محله‌های اطراف خط چهار، دورتر از منطقه مسکونی و در حاشیه پارک جنگلی همگام، مرد دوره‌گردی را دیدیم. میانسال بود اما چهره‌اش خسته و پیر نشان می‌داد. اوضاع نامرتبی داشت و زیر دیوارهای حاشیه پارک اطراق کرده بود. چند گونی پر از ضایعات کنار خودش داشت. به بهانه آدرس پرسیدن به او نزدیک شدم و سعی کردم گفتگویی با او داشته باشم. علی‌رغم آنچه فکر می‌کردم، استقبال کرد و از سرگذشتش برایمان گفت. خودش را مجید، ۳۶ ساله معرفی کرد و ادامه داد: در چند رستوران و هتل سرآشپز بودم. حرفه‌ای بودم و پول خوبی می‌گرفتم. ازدواج که کردم خدا به من یک دختر داد. اسمش را تینا گذاشته بودیم. طی دو سال هم خانه خریدم هم ماشین. زندگی‌ام خیلی خوب بود اما روزگار به من وفا نکرد. دخترم ۸ ماهه بود که تصادف کردم و کودکم جلوی چشمانم پرپر شد و من هیچ‌کاری نتوانستم بکنم. زندگی‌ام بعد از آن تصادف به هم ریخت و هیچ‌وقت مثل سابق نشد. همسرم نتوانست من را تحمل کند و جدا شد. من مقصر آن تصادف بودم و هیچکس نمی‌توانست من را ببخشد حتی خودم. خانه و ماشینی که خریده بودم را به عنوان مهریه به همسرم دادم. دیگر هیچ چیز برایم ارزشی ندارد. چند وقت بعد از آن حادثه سکته کردم و یک طرف از بدنم بی‌حس شد. چون توان کار کردن نداشتم، بیرونم کردند. هیچکس نبود که حمایتم کند، خودم هم از همه چیز خسته بودم و بی‌اختیار به سمت مواد مخدر رفتم بلکه آرام شوم اما بدتر شد. الان چهار سال است که اعتیاد دارم و هرچیزی که به دستم برسد مصرف می‌کنم. همین اطراف با چند نفر دیگر زندگی می‌کنیم. روزی ۳۰ – ۴۰ هزار تومان از جمع‌آوری ضایعات پول درمی‌آورم که همه‌اش خرج مواد و غذا می‌شود.

مجید بی‌حس و حال بود و جان حرف زدن نداشت. از او پرسیدم آیا می‌توانم کمکی به او بکنم، گفت: دوست ندارم برگردم. دو دفعه دستگیرم کردند و به کمپ‌های ترک اجباری فرستاده شدم اما بیرون که آمدم دوباره شروع کردم. جایی ندارم که بروم و کاری نیست که بتوانم با این شرایطم انجام بدهم. همین‌جوری ادامه می‌دهم که یک روز بمیرم و راحت شوم.

حاشیه‌نشینی زیر سایه پایتخت

علیرضا گروسی، کارشناس جغرافیای شهری درباره علل گسترش حاشیه نشینی در شهرهای بزرگ مثل کرج می‌گوید: اصطلاح حاشیه‌نشینی یا زاغه‌نشینی در کشورهای درحال توسعه به محلات فقیرنشینی گفته می‌شود که در اطراف شهرهای بزرگ ایجاد می‌شود. حاشیه‌نشینان فقط مهاجران روستایی نیستند بلکه گروه‌های کم درآمد شهری را نیز شامل می‌شوند که به دلیل سیاست‌های ناکارآمد زمین و مسکن شهری به این مناطق روی می‌آورند.

گروسی می‌افزاید: بخش اعظمی از محلات حاشیه‌نشین در شهر کرج ناشی از مهاجرت‌های روستاییان این استان و استان‌های دیگر به آن است. از عوامل اصلی مهاجرت به کرج، نزدیکی به پایتخت و همچنین ارزان بودن نسبت به تهران است. متأسفانه این شهر و محلات آن، در سایه شهر تهران به رشد و گسترش افقی غیر اصولی و غیر منطقی در دهه‌های اخیر دست‌یافته‌اند که شهرنشینی در آن‌ها با شهرسازی توازن ندارد.

وی با اشاره به اینکه بیشتر مشکلات فرهنگی و اجتماعی مناطق حاشیه‌ای ناشی از کمبود امکانات است، ادامه می‌دهد: محلات حاشیه‌نشین در همه جای دنیا از نظر جغرافیایی، اقتصادی، اجتماعی و کیفیت زندگی سطح بسیار پایین‌تری را نسبت به محلات دیگر در شهر دارند. این مسئله خودبه‌خود باعث فقر فرهنگی، فقر اقتصادی، افزایش ناامنی و بروز بزه‌کاری و درنهایت نارضایتی و هنجارشکنی ساکنان خواهد شد.

خط چهار حصار: ضعیف، غیراصولی، غیرمجاز و بی‌نظارت

این کارشناس مسائل شهری می‌گوید: در محله خط چهار حصار، سرانه‌های شهری بسیار پایین و تمرکز جمعیتی بالاست. از سوی دیگر کیفیت سازه‌ها استاندارد نیست و از مصالح بی‌کیفیت و آسیب‌پذیر استفاده‌شده است درنتیجه واحدهای مسکونی به‌صورت غیراصولی و غیرمجاز ساخته‌شده‌اند. علت اصلی این رویه در ساخت‌وساز، بنیه ضعیف اقتصادی سکنه و عدم نظارت دقیق بر ساخت‌وساز ایشان از طرف سازمان‌های نظارتی بوده است.

گروسی در انتها می‌افزاید: خط چهار حصار، کالبدی نامتوازن و نامناسب دارد و همین نارسایی‌های عمرانی، روی مسائل فرهنگی و اجتماعی نیز تاثیر منفی می‌گذارد. در این منطقه دسترسی به خدمات شهری در پایین‌ترین سطح خود قرار دارد که این معضل به تبع در بلندمدت روی سطح سواد، توان مالی، وضعیت آموزشی و بهداشتی نیز تأثیر منفی گذاشته است.

فرزاد عسگری

اخبار

علیرضا عسگری سرپرست سازمان فرهنگی، ورزشی اجتماعی شهرداری کرج شد

«علیرضا عسگری» با حکم شهردار کرج به عنوان سرپرست سازمان فرهنگی، ورزشی اجتماعی شهرداری کرج معرفی شد.

به گزارش پیام آشنا، به دستور شهردار کرج علیرضا عسگری به عنوان سرپرست سازمان فرهنگی، ورزشی و اجتماعی شهرداری کرج معرفی شده است.

وی قائم مقام شهردار کرج است که با حفظ سمت سرپرستی سازمان فرهنگی، ورزشی اجتماعی شهرداری کرج را عهده دار خواهد شد.

حسین سعیدی سیرایی مشاور حقوقی رئیس شورای شهر کرج شد

رئیس شورای شهر کرج طی حکمی حسین سعیدی سیرایی را به عنوان مشاور حقوقی این نهاد منصوب کرد.

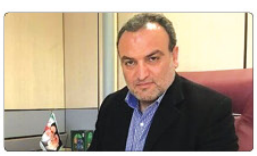

به گزارش پیام آشنا، در حکم صادره از سوی اکبر سلیم نژاد، رئیس شورای شهر کرج خطاب به سعیدی سیرایی آمده است: با عنایت به حسن سوابق، تجارب ارزشمند و تعهدتان و به موجب این حکم، شما را به سمت (مشاور اینجانب در امور حقوقی شورای اسلامی شهر کرج) منصوب می نمایم.

امید است با استعانت از پروردگار متعال و بر اساس وظایف محوله و چهارچوب قانون، با توجه به منافع و مصالح این نهاد مدنی موفق و موید باشید.

از درگاه ایزد منان توفیقات روز افزون شما را در خدمت شایسته به نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران و ارتقاء رضایتمندی شهروندان گرامی با رعایت قانون مداری و اعتدال گرایی مسئلت می‌نماییم.

مسابقه استندآپ کمدی ویژه دانش آموزان کرجی برگزار می شود

رئیس اداره فراغت سازمان فرهنگی ورزشی و اجتماعی شهرداری کرج از برگزاری مسابقه استندآپ کمدی ویژه دانش آموزان همزمان با روز دانش آموز خبر داد.

به گزارش پیام آشنا، محسن موسیوند با اشاره به شرایط کنونی جامعه و شیوع ویروس کرونا همچنین ضرورت رعایت پروتکل های بهداشتی برای مقابله با این بیماری اظهار کرد: به مناسبت ۱۳ آبان ماه و روز دانش آموز، مسابقه مفرح استندآپ کمدی به صورت ارسال ویدیو به ایمیل سازمان فرهنگی برگزار می شود.

این مسئول افزایش نشاط اجتماعی و افزایش روحیه و شادی در بین نوجوانان در شرایط حال حاضر جامعه را از مهم ترین اهداف برگزاری این مسابقه ذکر و عنوان کرد: فراخوان این مسابقه منتشر شده و به همین جهت از همه دانش آموزان دعوت بعمل می آید تا در این رویداد شرکت کنند.

وی با اشاره به اینکه ویدیوی ارسالی ویژه دانش آموزان است و افراد بزرگسال نمی توانند در آن حضور داشته باشند، زمان ویدیو را یک الی چهار دقیقه اعلام کرد و گفت: پس از پایان فراخوان و ارسال آثار شرکت کنندگان، نفرات برتر انتخاب و به قید قرعه هدایای نفیسی اهدا خواهد شد.

رئیس اداره فراغت سازمان فرهنگی ورزشی اجتماعی شهرداری کرج ضمن تاکید بر ضرورت رعایت اخلاقیات و شئونات اسلامی در ویدیو، به آزاد بودن موضوع آن اشاره کرد و گفت: ویدیوهایی که این شرایط را نداشته باشند، در داوری مسابقه شرکت داده نمی‌شوند.

موسیوند مهلت ارسال آثار را از ۱۳ آبان تا ۱۳ دی ماه اعلام کرد و گفت: دانش آموزان دو ماه فرصت دارند تا آثار خود را از طریق ایمیل karajfarhangi@gmail.com ارسال کنند.

عملیات کاشت ۶۰ هزار جعبه بنفشه در شهر کرج آغاز شد

عملیات کاشت ۶۰ هزار جعبه بنفشه در مناطق دهگانه شهر به همت سبزبانان سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری کرج آغاز شد.

به گزارش پیام آشنا، واحد فضای سبز سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری کرج با همکاری امور مناطق دهگانه نسبت به گل کاری گل‌های فصلی در سطح شهر اقدام کرده است.

طبق سال‌های گذشته در نیمه دوم سال چندین نوبت گلکاری انجام می‌شود که پس از کاشت گل‌های داوودی عملیات کاشت بیش از ۶۰ هزار جعبه بنفشه با رنگ‌های متنوع در سطح شهر آغاز شده و در حال انجام است.

این عملیات با هدف ایجاد روحیه نشاط و سلامت شهروندان و ایجاد چشم اندازی زیبا و دلنشین در فصل سرما و طراوت بخشیدن به محیط شهری انجام می شود